RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.390 van 25 juni 2002
in de zaak A. 44.447/XII-1118.

In zake : de gemeente KNESSELARE,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Mertens,
kantoor houdende te Gent,
Bagattenstraat 124

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST,
2. de GOUVERNEUR van de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Knesselare op 13 juni 1991 heeft ingediend waarbij de Raad van State wordt gevraagd :

"- het besluit van de heer Gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen dd. 30 januari 1991 waarbij het besluit van de gemeenteraad van Knesselare dd. 11 december 1990 werd geschorst, teniet te doen, minstens te zeggen voor recht dat het als onbestaande is te beschouwen op grond van artikel 107 van de Grondwet;
- het besluit van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt dd. 15 april 1991 waarbij het besluit van de gemeenteraad van Knesselare dd. 11 december 1990 houdende de heffing voor de dienstjaren 1991 tot en met 1995 van een eigen gemeentelijke vastgoedbelasting, ter vervanging van de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing, werd vernietigd, op zijn beurt teniet te doen";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 22 augustus 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 april 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. Lauwers, die loco advocaat J. Mertens verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat G. Verfaillie, die loco advocaat P. Devers verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden geschetst :

1.1. Op 11 december 1990 besluit de gemeenteraad van Knesselare om met ingang van 1 januari 1991 voor een periode van vijf jaar een vastgoedbelasting in te voeren op alle eigendommen gelegen op het grondgebied van de gemeente. In de consideransen wordt hoofdzakelijk overwogen wat volgt :

> "Overwegende dat tot op heden opcentiemen werden geheven op de onroerende voorheffing en dat deze belastingen geïnd worden door de Rijksontvanger;
> Overwegende dat deze belastingen met vertraging aan de gemeente worden doorgestort, zodat de gemeente in liquiditeitsmoeilijkheden komt en verplicht is beroep te doen op thesaurievoorschotten;
> Overwegende dat het materieel mogelijk is een belasting op het vastgoed in te voeren, ter vervanging van de opcentiemen op de onroerende voorheffing;
> Gelet op het arrest van het Hof van Cassatie dd. 10 juni 1988".

1.2. Met brief van 14 december 1990 laat de gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden aan de gouverneur weten het passend te vinden "het betrokken besluit te schorsen in zijn uitvoering teneinde een grondig onderzoek naar de gevolgen te laten plaatsgrijpen".

Dientengevolge schorst de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen op 30 januari 1991 de tenuitvoerlegging van de bedoelde gemeenteraadsbeslissing van 11 december 1990.

1.3. De gemeenteraad van Knesselare besluit op 26 februari 1991 zijn beslissing van 11 december 1990 te handhaven.

1.4. Bij beslissing van 15 april 1991, nog diezelfde dag aan de gemeente betekend, vernietigt de voornoemde gemeenschapsminister het kwestieuze gemeenteraadsbesluit.

1.5. Op 30 april 1991 geeft de gemeenteraad machtiging om tegen het vernietigingsbesluit annulatieberoep aan te tekenen en op 13 juni 1991 wordt het voorliggende beroep ingesteld;

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de eerste verwerende partij in haar laatste memorie opwerpt dat de verzoekende partij gedurende het geding haar belang heeft verloren, doordat de in het vernietigde gemeenteraadsbesluit ingestelde vastgoed-belasting luidens het gemeenteraadsbesluit van 26 februari 1991, waarbij het gemeenteraadsbesluit van 11 december 1990 wordt gehandhaafd, beperkt is in de tijd, namelijk voor een periode van vijf jaar, eindigend op 31 december 1995, een datum die inmiddels verstreken is en dat voorts de bedoelde belasting, die niet is opgenomen in de gemeentebegrotingen, het dienstjaar 1995 inbegrepen, niet meer kan worden geïnd, omdat de belastingsschuld, ook bij een eventuele nietigverklaring door de Raad van State, niet meer kan ontstaan;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar inleidend verzoekschrift haar belang "vanzelfsprekend" persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd noemt "zodat [bij een nietigverklaring] haar gemeentereglement van 11 december 1990 ten volle uitwerking zou krijgen"; dat zij daarbij geen

onderscheid maakt tussen het schorsingsbesluit van de gouverneur en het vernietigingsbesluit van de gemeenschapsminister; dat zij echter ter terechtzitting toegeeft dat haar belang “redelijk gering” geworden is, het nu “minder aanwezig” noemt en het alsdan nog enkel situeert in de precedentswaarde die van de gevraagde nietigverklaring zou uitgaan;

Overwegende dat de aanvankelijk beoogde uitwerking van het in het geding zijnde belastingsreglement, spijts een eventueel welslagen van het voorliggende beroep, niet meer realiseerbaar is; dat zulks door de verzoekende partij niet wordt betwist en volgt uit het annaliteitsbeginsel inzake belastingen, in samenhang met artikel 238 van de nieuwe gemeentewet en uit het feit dat de kwestieuze belasting in essentie bedoeld was om de opcentiemen op de onroerende voorheffing te vervangen, een bedoeling die niet meer te verwezenlijken is voor de betrokken jaren waarin de gemeente ondertussen de voormelde opcentiemen blijkt te hebben geheven;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het beroep niet langer ontvankelijk is en zulks bij gebrek aan actueel belang, aangezien de verzoekende partij in de voormelde precedentswaarde alleen, niet het rechtens vereiste belang kan putten; dat zulks geldt zowel wat betreft het schorsingsbesluit van de gouverneur als het vernietigingsbesluit van de gemeenschapsminister; dat voorts de vraag om met toepassing van het toenmalige artikel 107 van de Grondwet te zeggen voor recht dat het besluit van de gouverneur “als onbestaande is te beschouwen” zoal niet samenvalt met de vraag tot nietigverklaring, dan in elk geval niet als een afzonderlijke vordering voor de Raad van State kan worden gebracht en dienvolgens evenmin ontvankelijk is; dat het echter passend voorkomt de kosten van het geding ten laste te leggen van de eerste verwerende partij, nu het derde middel alvast in het auditoraatsverslag gegrond wordt bevonden en aldus blijkt dat verzoekers vordering niet meteen elke grondslag ontbeerde,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig juni 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**